

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 26-02-86007 ל' נ' ר'

מספר בקשה: 7	
בפני	כב' השופט משה בראון
המבקשת	ל' ע"י ב"כ עו"ד רחלי אייבס
נגד	
המשיב	ר' ע"י ב"כ עו"ד אביעד אליהו

החלטה

עוד החלטה חישובית שגויה של כבוד השופט בראון בנושא מזונות. עד מתי? מישהו חייב לערער על פסקי הדין שלו!

במקרה שלנו נקבע בהסכם בין ההורים שעד גיל 6 האב ישלם מזונות בסך 1,750 ₪ עבור כל ילד (יש כאן 2 ילדים והסכום כולל גם את המדור), ואחרי גיל 6 לכל אחד מההורים יש אפשרות להגיש תביעה למזונות.

הילד הגדול הגיע לגיל 6, וגם הוכר כנכה, אך כבודו קובע (ויש כאן הסבר מורחב ויפה לשימוש בקצבת הנכות) שבשלב מקדמי זה של מזונות זמניים לא להתחשב בקצבה.

נייר עמדה (אוקטובר 2026) – דרך חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה.

1. בפניי בקשה לפסיקת מזונות זמניים לשני קטינים, ילדי הצדדים.
2. הצדדים נישאו זה לזו ב-2019 והתגרשו ב-2023. לצדדים שני ילדים קטינים: ט., ילד 00.00.2020 למרות שכבודו לא רשם לנו את החודש, אפשר להבין שהילד עבר את גיל קו הצדק (להלן "ט."), וש., ילדת 00.00.2022 מתחת לגיל קו הצדק. לגביה יש הסכם תקף. (להלן "ש.").

3. בתאריך 19.4.2023 נחתם בין הצדדים הסכם גירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין בתיק 46294-02-23. במסגרת ההסכם נקבע מתווה זמני לעניין תשלום המזונות והמדור, לפיו במהלך "התקופה השנייה" (הנמשכת עד להגעת כל אחד מהקטינים לגיל שש) ישלם האב למזונות ומדור הקטינים סכום של 1,750 ₪ לחודש עבור כל אחד מהם (בסך הכל 3,500 ₪). עוד הוסכם כי עם הגיע הקטינים לגיל שש, וככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות בדבר מתווה המזונות העתידי, יהא רשאי כל אחד מהם לפנות לבית המשפט לצורך הכרעה שיפוטית.

4. הקטין ט. אובחן כבעל "קשיים קשביים, רגשיים וחברתיים", ומצבו נדרש לליווי, מעקב, אבחונים וטיפול מתמשכים. לאחרונה הוכר הקטין על ידי המוסד לביטוח לאומי כזכאי

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 26-02-86007 ל' נ' ר'

לקצבת נכות בסך של 1,800 ₪ לחודש. האם טוענת כי היא המשמשת כהורה המטפל העיקרי, הנושא לבדו בנטל הארגון והביצוע של טיפולים אלה, דבר הפוגע באופן ממשי בהיקף עבודתה ובהכנסותיה.

5. על פי הסכם הגירושין, נקבע כי בימי שני ורביעי אוסף האב את הקטינים מתום מסגרות החינוך והם לנים אצלו עד להבאתם למחרת למסגרות, ובנוסף בכל סוף שבוע שני לסירוגין מיום שישי ועד מוצאי שבת. מתווה זה משקף חלוקת זמני שהות פורמלית ביחס של 5 ימים אצל האב ו-9 ימים אצל האם (כ-65% מהזמן אצל האם וכ-35% אצל האב). **זה כמובן לא מדויק. הילדים אצל האב מיום שבת בבוקר עד מוצאי השבת. אי אפשר להתעלם מזמן זה! בטח לאור זאת שביום שבת יש יותר הוצאות על אוכל, טיולים ובילויים.** עם זאת, הנתבע טוען בכתב הגנתו כי בפועל, ולבקשת התובעת, רוב הזמן שוהים הקטינים דווקא אצלו.

טענות הצדדים

טענות המבקשת:

6. המבקשת טוענת כי הכנסתה החודשית מעבודה עומדת על כ-8,000 ₪ (ומתוכה ממוצע חודשי של 6,534 ₪ מעסקה כעצמאית בתחום הקוסמטיקה), בעוד שהנתבע משתכר לפחות 15,000 ₪ נטו כמנהל סניף, ... ובעל פוטנציאל השתכרות גבוה בהרבה כמנהל מרחב. לטענתה, הוצאות המדור ואחזקתו שלה עומדות על 8,454 ₪ לחודש **נראה סכום מאוד גבוה. הגיוני? לא יודע. תפקיד העו"ד של האב. אם הבנתי נכון מהמשך, זאת שכירות גם לעסק של האם.** ועלויות אלה לצד הוצאות הקיום של הקטינים מותירות אותה עם הכנסה פנויה זעומה של כ-1,565 ₪ בלבד, בעוד שלנתבע נותרת הכנסה פנויה של כ-9,000 ₪ נטו. היא מוסיפה כי זמני שהות אצל האב מצומצמים באופן מובהק (כ-35% מהזמן אצלו לעומת כ-65% אצלה), ולכן הלכת בע"מ 919/15 אינה חלה במקרה זה **מה זה השטויות האלו? 919/15 חל כמובן על כל המקרים בהם הילד מעל גיל 6. וכל מקרה נבחן לגופו.**

7. לאור זאת, התובעת עותרת לפסיקת מזונות בסך של 1,750 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים החל מגיל שש, ובנוסף לחייב את האב לשאת ב-40% מהוצאות המדור שלה (בסך 3,382 ₪) וב-70% מיתר הוצאות החינוך והוצאות הרפואה החריגות. כמו כן, היא מבקשת לקבוע כי קצבת הילדים, מענק הלימודים וכל הטבה אחרת ישולמו לידיה ישירות. היא מדגישה כי קצבת הנכות של הקטין בסך 1,800 ₪ לחודש צריכה לשמש תחילה לכיסוי הוצאותיו הרפואיות בלבד, ואינה באה במקום חובת המזונות של האב אלא נועדה להשלמה בלבד.

טענות המשיב:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

8. המשיב מעלה טענה מקדמית של "מעשה בית דין", לפיה הסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין ביום 19.4.2023 קבע במפורש כי המזונות בסך 1,750 ₪ לכל קטין יופסקו עם הגיעם לגיל שש. הוא טוען כי לפי כתב התביעה זמני השהות כמעט שוויוניים, אם כי בפועל רוב הזמן הקטינים שוהים אצלו לבקשת התובעת, ועל כן יש לדחות את התביעה על הסף בהתאם להלכת בע"מ 919/15. בנוסף, הוא מציין כי למבקשת אין הוצאות שכר דירה שכן היא מתגוררת בדירת קליניקה רחבת ידיים שכל הוצאותיה משולמות על חשבון העסק **את זה צריך להוכיח. נראה בהמשך שכבודו לא קיבל טענה זו.** בעוד שהוא מתגורר בקרוואן ומשלם הוצאות שכר דירה ואחזקה בסך של כ-6,000 ₪ לחודש.

9. המשיב טוענת עוד כי המבקשת משתכרת למעשה בסך של למעלה מ-36,000 ₪ נטו בחודש מעבודתה כקוסמטיקאית עצמאית בעלת ותק ומוניטין של 15 שנה, בעוד הוא משתכר סך של 12,000 ₪ לחודש בלבד. **את זה צריך להוכיח בהמשך הדרך** הוא טוען כי המבקשת גובה תשלומים בעיקר במזומן ואינה מדווחת עליהם, ואף רכשה לאחרונה דירה במיליוני שקלים תוך הסתרת הנתון מבית המשפט בחוסר תום לב. לגרסתו, בעוד שהמבקשת נותרת עם הכנסה פנויה של 36,000 ₪, הוא נשאר עם הכנסה פנויה של 6,000 ₪ בלבד.

10. המבקש טוען כי יש לפטור אותו מתשלום דמי מזונות וכל צד יישא בהוצאות הקטינים כשהם בזמני השהות אצלו. הוא עותר לכך שקצבת הנכות של הקטין וקצבת הילדים מהביטוח הלאומי ישולמו לשני הצדדים בחלקים שווים, וכי התובעת תשיב לו מחצית מקצבת הנכות הרטרואקטיבית שקיבלה (המוערכת בכ-40,000 ₪). לבסוף, הוא מסכים לשאת במחצית מהוצאות הרפואה שאינן מכוסות בסל הבריאות ובמחצית מהוצאות החינוך בקיזוז מענק הלימודים וכל הנחה לה זכאים הצדדים, ודורש כי גם נקודת הזיכוי לה זכאי הורה עצמאי תתחלק בין הצדדים.

דיון והכרעה

11. כידוע, החלטה למזונות זמניים היא בגדר "סיוע ראשוני" **ראו:** רמ"ש 51744-03-17 **פלוני נ' פלונית** (26.3.17), ובמסגרת הכרעה בבקשה למזונות זמניים, בית המשפט לא נדרש להכריע במחלוקות העובדתיות המתגלעות בין הצדדים **ראו:** **ע"א 342/83 גלזמן נ' גלזמן**, פ"ד לח (4) (105). **ההכרעה של בית המשפט לענייני משפחה למזונות זמניים חייבת להיות מהירה, עניינית ומטבעה נשענת על תמונה חלקית** **ראו:** רמ"ש 27548-05-21 **ש' נ' ש'** (23.6.2021).

"אמנם, מזונות זמניים נפסקים על יסוד ראיות לכאורה בלבד, מבלי להיכנס לעובי הקורה, כשהבירור המעמיק נעשה בשלב שמיעת הראיות. אך עדיין, על בית משפט לפרט בהחלטה זו את ממצאיו על יסוד ראיות אלה, ואת הנתונים הספציפיים עליהם מבסס קביעת המזונות הזמניים, ובין היתר, הערכת היכולות הכלכליות של הצדדים, הערכת צרכי הילדים, גם כשהדבר נעשה על דרך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

האומדנא, זמני השהות של הילדים והשפעתם על חלוקת המזונות בין ההורים
ועוד "ראו: [רמ"ש 1903-02-22 ח' נ' ח' \(20.03.2022\)](#); רמ"ש 47364-02-23 ב. נ'
ב. (14.5.2023).

12. הבסיס לקביעת ממצאים ומסקנות הוא טענות הצדדים בכתבי הטענות שכן טענות הצדדים
הן המשרטטות את גבולות המחלוקת **ראו**: בע"מ 9391/17 **פלונית נ' פלוני** (31.1.2018).

13. בהסכם שעשו הצדדים ביום 16.4.2023 הם הסכימו כי המשיב ישלם מזונות בסך 1,750 ₪
לחודש עבור כל קטין. ערכו של סכום זה כיום, לאחר הצמדה, עומד על 1,843 ₪. **Ok.**

14. ראשית, יש לדחות את טענת המשיב, לפיה קיים מעשה בית דין בנוגע למזונות הקטין ט.
ההסכם קובע במפורש, כי בהגיע הקטינים לגיל 6, ובהיעדר הסכמה בין הצדדים, יהיו הם
רשאים לפנות לבית המשפט לצורך פסיקת מזונות מגיל 6 ואילך. **אכן. יפה.**

15. מצד שני, מכאן נובע, כי אין עילת תביעה ביחס לקטינה ש., שהיא בת 4 וארבעה חודשים, שכן
ההסכם מסדיר את תשלום מזונותיה עד גיל 6. לפיכך, הבקשה, ככל שהיא מתייחסת לקטינה
ש., נדחת. **אכן. יפה.**

16. בהתייחס לקטין ט., נטען כי קצבת הנכות המשולמת עבורו מכסה את כל צרכיו ולפיכך אין
מקום לחייב את המשיב לשלם עבורו מזונות "**נטען**". **צריך לבדוק כמה נשאר.**

17. קיימות שתי גישות עיקריות בעניין זה. לפי הגישה הראשונה, אם לא הוכח שצרכיו של הקטין
עולים על סכום קצבת הנכות, ניתן לראות בקצבה כמכסה את צרכיו ולפסוק מזונות
מופחתים או אף שלא לפסוק מזונות נוספים. גישה זו הודגמה, בין היתר, בפסקי דין
מוקדמים ובהם ההחלטה שצוטטה ע"י המשיב, של עמיתי כב' השופט א' כץ, בתלה"מ (י-ם)
31125-10-16 פ' ח' נ' ע' א' שבהם נקבע, כי מקום שבו הקצבה מכסה את כלל צרכי הקטין,
לרבות דמי טיפול, אין הצדקה לחיוב נוסף של ההורה.

18. לפי הגישה השנייה, קצבת הנכות היא קצבה אישית וייעודית, שנועדה לממן את ההוצאות
המיוחדות הנובעות מהנכות, כגון טיפולים רפואיים ושיקומיים, צרכים חינוכיים מיוחדים,
השגחה ושירותים נלווים. לכן, עצם קבלת הקצבה אינה פוטרת את ההורים ממימון הצרכים
הרגילים של הקטין, כגון מזון, ביגוד, חינוך בסיסי ומדור.

19. הפסיקה המאוחרת יותר קובעת, כי נקודת המוצא היא שהקצבה נועדה למימון צרכים
מיוחדים ולא לצרכים הבסיסיים האוניברסליים של כל קטין. משמעות הדבר היא, שאין
להפחית את דמי המזונות רק משום שמשולמת לקטין קצבת נכות, ואין לראות בקצבה
כשלעצמה תחליף לחובת ההורים לשאת במזונותיו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 26-02-86007 ל' נ' ר'

ההבחנה היא בין העלויות הנוספות שמקורן בנכות, לבין עלויות המחיה הרגילות. הקצבה עשויה לממן, למשל, טיפולים רפואיים או פרארפואיים, הוצאות שיקום, חינוך מיוחד, השגחה ושירותים הנלווים לטיפול בקטין. לעומת זאת, אין להניח מראש שהיא מיועדת למימון מזון, ביגוד, מדור וצרכים שוטפים רגילים, או שהיא מהווה פיצוי להורה שכושר השתכרותו נפגע בשל העומס הטיפולי.

20.

ר' את סיכום הגישות כפי שנסקר בתלה"מ (משפחה חיפה) 52474-12-19 ס.מ.ד. ד.ד. נ' ח.מ. (כב' השופטת ה' גורביץ עובדיה, 20.12.21):

בבתי המשפט שתי גישות.

הראשונה היא כי כל עוד לא הוכח שצרכי הקטין עולים על הצרכים של כל ילד אחר שאינו סובל מנכות ואינו זקוק למגבלות מיוחדות יש לקזז הקצבה מצרכי הקטין ולחייב לפי היתרה. ראו השופט הבכיר אסף זגורי בתמ"ש (טבריה) 7112-01-10 ט"ח ואח' נ' י"ח [פורסם בנבן] מיום 14.01.2011 וגם עמ"ש 20337-04-13 פלוני נ' פלונית, [פורסם בנבן] מיום 13.11.2013 בסעיף 35 לפסה"ד ובפרט, באמרת אגב, ש"א 4757/92 אילן איבעז נ' איילת אביעז, [פורסם בנבן] מיום 19.2.1992.

השנייה היא כי תכליתה של קצבת הנכות היא לתגמל את הקטין הנכה עבור סבלו ואת ההורה עבור התמיכה והטיפול - ולא לממן הוצאות בסיסיות. ראו בהקשר זה בע"מ 4605/15 פלוני נ' פלוני, [פורסם בנבן] מיום 15.12.2015 אמרת אגב בבסעיף 3 לפסה"ד; תמ"ש (כ"ס) 24690/04 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבן] מיום 22.2.06, מפי השופטת הבכירה רבקה מקייס, בסעיף 21 לפסק הדין; תלה"מ 35401-11-16 פלוני נ' פלוני, [פורסם בנבן] השופטת גולן תבורי בסעיף 59 לפסה"ד; תלה"מ 34227-12-18 פלוני נ' פלוני, [פורסם בנבן] השופטת ענת הלר כריש בסעיף 13 לפסה"ד ועוד.

מקובלת עלי הגישה השנייה. קצבת נכות נועדה לממן תחילה את צרכיהם המיוחדים של מקבלי הקצבה והוצאותיה המיוחדות של המשפחה בשל אותה נכות – ולא לממן הוצאות השוות להם ולכל ילד שאינו סובל מנכות או אינו זקוק להוצאות מיוחדות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

גמלת ילד נכה לא נועדה לפטור את ההורים מהוצאות השוטפות של הילד אלא לתת להורים אפשרות לדאוג לצרכים המיוחדים של הקטין.

הגמלה מטרתה לממן את ההוצאות החריגות שנועדו לטיפולם רפואיים מיוחדים אותם הוא מקבל ויקבל, את הוצאות החינוך המיוחדות הנדרשות מצרכים מיוחדים של הקטין ורק אם תיוותר יתרה - את הוצאות החינוך והבריאות החריגות "הרגילות".

משמעות הדבר הוא כי רק מקום בו הוצאותיו החריגות של הקטין – היינו הוצאות רפואיות והוצאות חינוך, הן הנובעות מצרכים מיוחדים והן שאינן נובעות מצרכים מיוחדים, ימומנו במלואם מקצבת המל"ל - הרי שאם תיוותר יתרה יש להפחיתה מהחיוב בגין מזונות שוטפים.

ההכרעה תהיה על פי נסיבות המקרה – לרבות מידת נכות הקטין, צרכיו המיוחדים, חלוקת נטל הטיפול בין ההורים (זמני השהות של כל הורה עם הקטין) ומצבו הכלכלי של כל אחד מההורים.

איני סבורה שיש צורך להוכיח את גובה הצרכים המיוחדים של אותו קטין אשר זכאי לקצבה בשל נכותו. די לי, כאמרת האגב של כבוד השופט הנדל בבצ"מ 4605/15 שאוזכר לעיל, [פורסם בנבו], כי עצם העמידה בקריטריונים של המוסד לביטוח לאומי של קבלת קצבת הנכות בכדי להוכיח כי עסקינן בקטין אשר זקוק לצרכים מיוחדים. אין הכרח להוכיח את גובה הצרכים. גובה הצרכים יבוא לידי ביטוי במנגנון ההתחשבנות עליו אורה.

ראו גם:

תלה"מ (משפחה ירושלים) 15742-11-21 מ.י.ש נ' ד.ש (11.5.2025)

תמ"ש (משפחה ירושלים) 7612-03-16 ש.ד.ש נ' ש.ח.ש (4.5.2026)

תלה"מ (משפחה תל אביב-יפו) 35124-07-23 פלונית נ' אלמוני (25.11.2024)

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

21. הכלל אינו מוחלט. לאחר שבית המשפט בוחן את הצרכים המיוחדים של הקטין ואת ההוצאות שנועדו להיות ממומנות באמצעות הקצבה, עליו לבדוק אם נותרת יתרה. אם הוכח שקיימת יתרה, ניתן להביא אותה בחשבון בעת קביעת המזונות הבסיסיים והמדור.

22. ההתחשבות ביתרה אינה אוטומטית ואינה מחייבת בהכרח הפחתה מלאה של המזונות. בית המשפט רשאי לבחון, בהתאם לנסיבות, אם היתרה תשמש להפחתת חיוב המזונות, אם תועבר להורה המטפל בשל השקעתו העודפת, או אם תישמר בחשבון ייעודי לטובת צרכיו העתידיים של הקטין. בין השיקולים הרלוונטיים: מידת הנכות, היקף הצרכים המיוחדים, ההוצאות שהוכחו בפועל, חלוקת זמני השהות, הנטל הטיפולי המוטל על כל אחד מההורים ומצבם הכלכלי.

תלה"מ (משפחה תל אביב-יפו) 34227-12-18 פלונית נ' פלוני (13.4.2020)

תלה"מ (משפחה חדרה) 62432-05-25 אלמונית נ' פלוני (8.12.2025)

תלה"מ (משפחה קריות) 37344-10-21 ד.ל נ' א.ל (25.9.2025)

תלה"מ (משפחה נצרת) 47772-01-21 ק נ' ר. ק (13.3.2026) [1]

23. בשלב של מזונות זמניים, יש לנקוט בגישה זהירה: מאחר שטרם נערך בירור מלא של הצרכים ושל השימוש בקצבה, אין להסיק, בדרך כלל, שהקצבה מכסה את כלל צרכי הקטין ואין להעניק פטור גורף ממזונות בסיסיים. ההכרעה עשויה להשתנות לאחר בירור ראייתי מלא במסגרת פסק הדין הסופי.

תלה"מ (משפחה ירושלים) 32247-09-24 ט.י. ב נ' י. ב (25.3.2025)

תלה"מ (משפחה ירושלים) 23718-09-25 פלונית נ' אלמוני (9.4.2026)

24. הקצבה לא נועדה, ככלל, להפוך להכנסה כללית של המשפחה או לפטור את ההורה שאינו מטפל בפועל מחובתו לממן את צרכיו הרגילים של הקטין. עם זאת, בעת קביעת שיעור המזונות יש לתת משקל גם לעומס הטיפולי הממשי ולחלוקת הטיפול בין ההורים. כאשר אחד ההורים נושא בעיקר הטיפול, אינו יכול לעבוד במשרה מלאה או משקיע משאבים וזמן חריגים בגידול הקטין, נתון זה עשוי להשפיע על חלוקת הנשיאה במזונות, גם אם מתקבלת קצבת נכות.

25. בסיכומו של דבר, אין לראות בקבלת קצבת נכות נתון המביא לשלילה אוטומטית של חיוב בתשלום מזונות. הגישה הדומיננטית היא, שהקצבה מיועדת בראש ובראשונה לעלויות המיוחדות והעודפות הנובעות מנכות הקטין, ואינה מחליפה את החובה לממן את צרכיו הבסיסיים. רק לאחר בירור הצרכים המיוחדים וההוצאות בפועל ניתן לבדוק אם נותרת יתרה, ואם כן כיצד יש לנהוג בה: התחשבות חלקית במזונות, שמירתה לטובת הקטין או פתרון אחר המתאים לנסיבות המקרה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 26-02-86007 ל' נ' ר'

26. בענייננו, מדובר בבקשה למזונות זמניים, וטרם התבררו העובדות הצריכות לעניין. האם טוענת כי עיקר הטיפול בקטינים, לרבות בצרכים המיוחדים של ט., מוטל על כתפיה ו"מעורבותו של המשיב מצטמצמת בעיקר לשהות פיזית עם הקטינים, מבלי שהוא נושא באחריות הטיפולית השוטפת" (סעיף 11 לבקשה). המשיב בתגובתו, לא התייחס כלל לשאלת הטיפול בקטין, והתרכז בטענה לפיה המבקשת לא הוכיחה הוצאות מיוחדות מנכותו של הקטין, ובכך די כדי לפטור אותו מתשלום מזונות לבן ט..

27. עסקינן בפסיקת מזונות זמניים ובשלב זה, כאמור, בית המשפט לא נכנס לעובי הקורה ואינו עורך בירור מקיף ומכריע במחלוקות העובדתיות המתגלעות בין הצדדים. מטעם זה, לא מצאתי מקום, בשלב זה, להביא בחשבון את הקצבה. **בסדר. אך נשאלת השאלה העקרונית: במידה ובהמשך הדרך כן תהיה התחשבות בקצבת הנכות, האם כבודו יקבע שעל האם להחזיר את הפרשי הסכומים לאב? או שירשום שהם נאכלו?**

28. הואיל והצדדים, בהסכם ביניהם, העמידו את הוצאות המבקשת בגין כל קטין על סך של 1,750 ₪ לחודש **סכום זה נקבע על ידי ההורים למזונות ולמדור כאחד** (שכאמור ערכם כיום הוא 1,843 ₪), סכום אותו שילם לה המשיב בהיות הקטינים מקטני קטנים, אניח כי זה המצב גם כיום. מה שהשתנה הינו חלוקת הנטל על פי דין בין ההורים בהגיע הקטין לגיל 6 (וזאת כאשר הצדדים יהודים), ובהתאם לעקרונות שנקבעו **בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית** (19.07.2017) (להלן: **"בע"מ 919/15"**).

29. בע"מ 919/15 קובע חבות משותפת של שני ההורים במזונות ילדים בגילי 6-15, כאשר חלוקת הנטל נקבעת לפי צרכי הילדים, יכולותיהם הכלכליות היחסיות של ההורים, זמני השהות בפועל, ההוצאות הישירות וכלל נסיבות המקרה, ללא נוסחה קשיחה ובכפוף לטובת הילד.

אכן

30. על פי ההסכם שוהים הקטינים 65% מהזמן אצל האב ו-35% אצל האב (טענת האב, כי בפועל הקטינים שוהים אצלו יותר, לא נתמכה בראיות כלשהן ואין לקבלה). בכל הנוגע להכנסות הצדדים קיימת ביניהם מחלוקת – לטענת המבקשת, הכנסתה החודשית עומדת על כ-8,000 ₪ בעוד הנתבע משתכר כ-15,000 ₪. לטענתה הכנסתה הפנוייה, אחרי הוצאות המדור ואחזקתו והוצאות הקיום של הקטינים, עומדת על 1,565 ₪ בלבד. מנגד טוען האב, כי המבקשת משתכרת יותר מ-36,000 ₪ בחודש מעבודתה כקוסמטיקאית עצמאית בעלת ותק ומוניטין של 15 שנה, בעוד הוא משתכר בסך של 12,000 ₪ לחודש בלבד.

31. בשלב זה, ולצורך החלטה זו בלבד, ובהיעדר ראיות לסתור, אניח כי הכנסתה החודשית של המבקשת היא כמוצהר על ידה, בסך של 8,000 ₪, והכנסת המשיב היא כמוצהר על ידו, בסך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

12,000 ₪. לאחר הפחתת הוצאות אישיות של הצדדים בסך כ-5,000 ₪ נותרת למבקשת הכנסה פנוייה של 3,000 ₪ ולמשיב נותרת הכנסה פנוייה של 7,000 ₪.

1. יחס הכנסה פנויה של 30%/70%. דלתא של 20%. יחס זמני השהות לפי כבודו (לטעמי היה צריך להתחשב בחלק מיום השבת) הוא 65%/35%, אז דלתא של 15%. יחד הדלתא היא 35%.

2. גם כאן נשאלת השאלה האם במידה ובהמשך הדרך יקבע יחס שכר אחר, האם כבודו יקבע שיש להחזיר את הפרשי הסכומים? או שירשום שהם נאכלו?

32. יחס ההכנסות הפנויות עומד, אפוא, על 3/7 לטובת המשיב.

33. בשקלול זמני השהות ויחס ההכנסות הפנויות, על המשיב לשלם למבקשת 45.5% מהוצאות הקטין, שהועמדו על 1,843 ₪ לחודש בהסכם ההורים סכום זה כולל בתוכו את המדור. כאן כבודו מחשב את המדור בנפרד. אז ברור שיש כאן טעות! כבודו משווה תפוחים לאגסים. ולכן מתווסף חלקו של הקטין בעלות המדור (40% מ-5,500 ₪ x 0.65 זמן שהות) שהוא 1,000 ₪. סיכום הסכומים הנ"ל מביא לתוצאה של 1,840 ₪. ומה חדש? גם כאן כבודו טועה בדרך החישוב! איך המורה למתמטיקה שלי תמיד אמרה לי: תעבוד מסודר. בלי קיצורים ברישום החישובים. ראו גם תלה"מ 30037-02-23 ותלה"מ 37284-02-26 שפורסמו לאחרונה על ידי כבודו.

1. איך כבודו הגיע ל 45.5%? לא ברור. הדלתא כאן היא 35%.

2. בחישוב המדור (נניח שיש היגיון לחשבו בנפרד) כבודו היה צריך לקחת את סכום המדור של האם שרשום לנו שהוא 5,500 ₪, ואז עבור ילד אחד (מתוך 2) שעליו מדובר כאן זה 20%, ולכן סכום עלות המדור עבור הילד הוא 1,100, ועכשיו יש לחלק סכום זה בין ההורים. על האב לשלם את חלקו שהוא 35% (הדלתא) שזה 385 ₪.

התוצאה האופרטיבית

34. הבקשה בהתייחס לקטינה ש. נדחת בצדק.

35. המשיב ישלם למבקשת עבור מזונות זמניים לקטין ט. סכום חודשי של 1,840 ₪ כבודו לא מבין שלא הגיוני שהסכום אחרי גיל 6 יהיה שווה לסכום (צמוד המדד) שהיה תחת גיל 6?

36. בנוסף יחלקו הצדדים באופן שווה בהוצאות חינוך ובהוצאות בריאות שאינן מכוסות ע"י ביטוח הבריאות הממלכתי (כהסכמת המשיב בסעיף 32(ג), 32(ד) לתגובה). מחצית תשלומי

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

28 ספטמבר 2026

תלה"מ 86007-02-26 ל' נ' ר'

חינוך ובריאות שהאם תשלם יוחזרו לה ע"י האב בתוך 7 ימים מיום שהועברה אליו אסמכתא לתשלום.

37. קצבאות הילדים וקצבת הנכות של הקטין ישולמו לאם בנוסף למזונות הנ"ל.

38. תחילת החיוב הינו מיום הגשת הבקשה, 3.8.2026. החיוב שהצטבר ישולם בתוך 30 יום.

39. תשלום המזונות יהיה עד ל-10 לכל חודש עבור אותו חודש.

40. המזונות יוצמדו למדד המחירים לצרכן הידוע היום ויעודכנו בהתאם לשינויי המדד בכל 3 חודשים.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ז, 28 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

משה בראון, שופט